

[M. C. Jensen.]

mærkning til, er næstsidste Stykke i § 2. Der staar:

„De nærmere Regler for Tilskuddets Udbetaling fastsættes af Ministeren for Landbrug og Fiskeri.“

Selv om jeg ikke er den højtærede Ministers Partifælle, er jeg dog saa meget paa Hat med Ministeren, at vi til enhver Tid kan tale sammen om disse saglige Spørgsmaal. I den gamle Lov af 1932 var der indført en Bestemmelse, som svarede til den, der staar her, men der var tilføjet: „efter Samraad med Dansk Fiskeriforening“. Jeg skal ikke kunne udtale mig om, hvorfor dette er udeladt her; det er maaske, fordi der nu findes to Foreninger. Men lad det nu være, naar blot Ministeren ikke gør Fiskerne helt umyndige, og det ikke bliver ordnet paa en saadan Maade, at de kommer til at betale mere for det, de køber, end hvis de kunde købe det under frie Forhold. Jeg antager, at den højtærede Minister alligevel har til Hensigt at drøfte disse Spørgsmaal med os, idet vi, som jeg sagde før, altid har kunnet tale sammen om disse saglige Spørgsmaal, hvad vi forhaabentlig ogsaa kan i dette Tilfælde.

Jeg skal paa Vestres Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme. Jeg synes ikke, det kan nytte noget at se paa det i et Udvalg; det har jo været Genstand for Udvalgsbehandling i det høje Folketing, og paa det nuværende Tidspunkt, hvor Foraarsfiskeriet staar sin Begyndelse i Løbet af ganske kort Tid, gælder det om, at Loven bliver gennemført saa hurtigt som muligt.

Josiassen: Det er ikke første Gang, den nuværende Regering med Ministeren for Landbrug og Fiskeri i Spidsen forelægger et saadant Lovforslag, og det sker jo i Erkendelsen af, at der er Trang til Stede blandt Erhvervets Udøvere. Det foreliggende Lovforslag, der gaar ud paa at stille 800 000 Kr. til Raadighed for Ministeren, afviger, hvad Betingelserne for Laans Opnaaelse angaar, ikke fra tidligere Love; det kræves, at man skal være et respektabelt Menneske, man maa ikke være straffet o. s. v., ligesom det kræves, at hvor der findes en Afdeling af en Fiskeriforening, skal denne bekræfte Rigtigheden af det, som Ansøgeren fremsætter i sit Andragende; endelig skal Kommunalbestyrelsen attestere Rigtigheden af Andragendet. Jeg tror at turde sige, at Lovforslaget vil blive hilst med den allerstørste Tilfredshed, selv om det ikke vil tilfredsstille

alle; det tilfredsstillede jo heller ikke i alle Henseender den ærede Ordfører for Venstre (M. C. Jensen); men han erkendte alligevel, at det var et Skridt i den rigtige Retning og en udmærket Foranstaltning. Det er man jo ogsaa nødt til at erkende, naar Dansk Fiskeriforening med den ærede Ordfører i Spidsen selv er gaaet ind for den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget. At man saa ikke faar alle sine Ønsker opfyldt — bevares, det er der ikke ret mange, der faar.

Det er rigtigt, at der i 1935 har været store Vanskeligheder for det danske Fiskerierhverv; Fiskeriet paa Vestkysten slog til Dels fejl, og det samme var Tilfældet med Nordsø-Fiskeriet og Kattegat-Fiskeriet. Kattegat-Fiskerne havde i Efteraaret stillet store Forhaabninger til den saakaldte Silde-sæson. I Havnen i den By, hvor jeg er fra, faar man hvert Aar Besøg af ca. 60 Sildebaade fra Nordsjælland, og det er givet, at de haaber paa betydelige Indtægter; men det slog altsaa fejl i Efteraaret 1935, og i 1934 var Sildefiskeriet heller ikke gunstigt. Derved kommer Fiskerne i økonomiske Vanskeligheder, og lignende Forhold har gjort sig gældende inden for det øvrige Fiskeri.

Jeg hilser med største Tilfredshed den Ændring, som er foretaget i det andet høje Ting, og som gaar ud paa, at Ministeren kan se bort fra de fastsatte Indtægtsgrænser paa 1 200 Kr. for dem, der bor paa Landet, og 1 500 Kr. for dem, der bor i Købstæderne; selv om man altsaa ikke har indført det samme System, som man har i Norge, ligger der dog i den nu foreliggende Bestemmelse en Bevægelsesfrihed for Ministeren til at gaa uden for de Indtægtsgrænser; der er anført i Loven.

Med Hensyn til Fiskeriets Afsætningsforhold udadtil maa jeg erkende Rigtigheden af, at det staar umaadelig sløjt til, og dette bidrager jo til at skabe vanskelige økonomiske Kaar for Fiskerne. Jeg vil ogsaa nævne de mange Ulykker, som i 1935, navnlig under Oktoberstormene, krævede adskillige Menneskeliv og berøvede Hjemmene deres Forsørgere. Under disse Storme gik ogsaa mange Redskaber tabt; jeg tænker her paa Bundgarnsfiskeriet, der spiller saa overordentlig stor en Rolle paa forskellige Kyster her i Landet.

Den ærede Ordfører for Venstre (M. C. Jensen) var inde paa, at Fiskeriet maaske mere end noget andet Erhverv var dragende for den danske Ungdom, og det kan gerne være; det tror jeg godt. Særlig under de nuværende Forhold med Vanskeligheden